

# FISKVEIÐASAMÞYKKT

43

14. marz

fyrir Vestmannaeyjar.

## I. KAFLI

### 1. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir Vestmannaeyjar og nær til allra báta, sem ganga þar til fiskjar yfir vertíð.

### 2. gr.

Frá 1. degi janúar til 1. apríl, að báðum dögum meðtöldum, má eigi fara til fiskjar með línu seinna að degi en til kl. 12 á hádegis.

Frá 1. janúar til 15. febrúar má eigi fara til fiskjar með línu fyrr en kl. 3 f. h. og frá 15. febrúar til 15. marz kl. 2 f. h., og frá 15. marz til 15. apríl kl. 1 f. h., og skal farið eftir sólar- eða meðaltíma.

Sé róið með línu á tímabilinu frá 15. apríl til 11. maí, að báðum dögum meðtöldum, má róa á öllum tímum, nema frá kl. 12 á hádegis til kl. 7 að kvöldi.

Sé róið með línu í ágúst til desember, má ekki róa fyrr en hér segir: Í ágúst kl. 24, í september kl. 1 f. h., í október kl. 2 f. h., í nóvember kl. 3 f. h., í desember kl. 3 f. h.

Bátar, sem ætla sér að róa á miðin austan Dyrhólaeyjar, mega fara 2 klukkustundum fyrir tímann, en ekki á tímanum þar á milli.

Bátar þeir, sem fara á þessum tíma, mega alls ekki leggja línu sína vestan Dyrhólaeyjar, þó mega þeir í þeim tilfellum, að veður hamli fiskveiðum austan Dyrhólaeyjar eða vélbilun hafi tafið, leggja vestan Dyrhólaeyjar, en þá skulu þeir í öllum tilfellum bíða báta þeirra, sem róa á venjulegum tíma, og sameinast þeim áður en þeir fara að leggja.

### 3. gr.

Nefnd sú, sem kosin er samkv. 5. gr. hér á eftir, lætur gefa merki (ljósmerki) úr landi þegar tíminn er kominn. Öllum bátum er heimilt að fara út á Vík, en þó ekki utar en í línu, sem ákveðin er með tveimur hvítum ljósum. Ljós þessi eru sett upp ofanvert við Helli á Urðum, þannig að þau mynda beina línu í Klettsnef, þegar þau bera saman. Út fyrir þessa línu má enginn bátur fara fyrr en merki er gefið, og telst það fullt brot á samþykktinni, ef nokkur bátur fer að einhverju leyti út fyrir línuna. Á leið út af Botninum má enginn bátur fara með meiri ferð en svo, að báturinn láti samilega að stjórn.

Eftirlitsbátarnir skulu dreifa sér á ofangreinda línu, svo að þeir geti nákvæmlega fylgt með öllum brotum á samþykkt þessari, og leyfist þeim að sjálfsögðu að fara út fyrir línuna til eftirlits.

Smábátar (trillubátar) mega þó ekki fara út fyrir hafnargarðana fyrr en ljósmerki hefur verið gefið.

Heimilt er bátum að fara inn fyrir Eiði áður en ljósmerki er gefið í landi, þó mega þeir ekki fara vestar en svo, að aðeins sjáist græna innsiglingarljósið á Friðarhafnar-bryggju, og ekki norðar en merkið: Brekaflái á Bjarnarey í Faxasker að norðan.

Skulu bátarnir halda sig innan þessara merkja, þar til ljósmerki er gefið úr landi.

### 4. gr.

Formenn skulu gæta þess, að leggja ekki á Leiðina of nærri hver öðrum, heldur með hæfilegu millibili. Þegar Leiðin er athugaverð, má eigi leggja bátum á hana

- 43 hverjum á móti öðrum, heldur skal beðið eftir þeim bát, sem á Leiðina hefur lagt.  
 14. marz Bátur, sem af sjó kemur, hefur forgangsrétt og fyrir vélbáti gengur róðrabátur. Þegar margir bátar fara saman út eða inn Leiðina, mega þeir ekki fara hraðar en svo, að þeir láti vel að stjórn.

#### 5. gr.

Bæjarstjórn Vestmannaeyja kýs árlega 9 bátaformenn, þó aldrei færri en að áttundi hver formaður sé gæzlunefndarmaður, til þess að hafa eftirlit með að fyrir-mælum samþykktar þessarar sé hlýtt.

Skulu gæzlumenn auðkenna báta sína með einu vinnuljósi á miðþilfari, og er öllum öðrum bátum óheimilt að nota slíkt merki.

Brot á ákvæðum þessarar greinar telst sem tímabrot.

## II. KAFLI

#### 6. gr.

Allir bátar, sem fiskveiðar stunda við Vestmannaeyjar, eru skyldir að hafa veiðarfæri sín greinilega merkt. Skal þess vandlega gætt, að engin merki séu svo lík, að ekki sé auðvelt að greina á milli.

#### 7. gr.

Bæjarstjórn Vestmannaeyja kýs árlega þriggja manna nefnd, er eftirlit hefur með því, að hlýtt sé ákvæðum 6. gr. Jafnframt skal nefndin halda nákvæma skrá yfir öll merkin. Síðan skal prenta merkjaskrá þessa og fær hver bátur eitt eintak gegn lágu gjaldi.

Kostnaður við prentun og skrásetningu merkjanna greiðist úr hafnarsjóði.

#### 8. gr.

Aðkomubátar eru skyldir að tilkynna merki sín áður en þeir byrja hér fiskveiðar. Nefndin gætir þess, að merki aðkomubáta séu ekki hin sömu eða of lík þeim, sem fyrir eru, og taki þau síðan á merkjaskrá, og sjái um að tilkynna þau opinberlega.

#### 9. gr.

Enginn bátur má leggja net undir Sandi án útfara. Við hvert útfaraakkeri skal vera að minnsta kosti 5 faðma keðja. Við akkeri, sem vegur 25 kg, má í hæsta lagi leggja 8 netum. Við akkeri, sem vegur 35 kg, má mest leggja 12 netum, og aldrei fleiri net í trossu undir Sandi. Útfarann skal hafa á þeim enda, sem fjær er landi.

#### 10. gr.

Netadufl skulu útbúin með stöng, sem stendur upp í straumlausu, og flögg úr stinnu efni, svo að þau standi jafnan út frá skafti duflsins.

#### 11. gr.

Öll veiðarfæri, sem notuð eru gagnstætt ákvæðum samþykktar þessarar, mega umsjónarmenn taka og flytja í land, en tafarlaust skulu þeir tilkynna lögreglustjóra upptökuna og alla málavöxtu, og má hann með úrskurði ákveða, að veiðarfærin skulu höfð í haldi, unz eigandi eða umboðsmaður hans sýnir vottorð um það, að sá, er veiðarfærin voru tekin upp fyrir, sé sýknaður með dómi eða málsókn gegn honum falli niður eða að hann hafi greitt sektir þær, er honum hafi verið gerðar eða sett fullgilda tryggingu fyrir þeim.

## 12. gr.

43

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum frá 200—5000 krónum. Viðurlög við 14. marz brotum á 2. gr. skulu vera minnst 500 krónur við fyrsta brot, og hækka síðan um 1000 krónur við hvert ítrekað brot upp í hámark. Sektarfé gangi til hafnarsjóðs Vestmannaeyja.

## 13. gr.

Með mál út af brotum á samþykkt þessari skal farið að hætti opinberra mála.

## 14. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi þegar í stað, og er þá jafnframt úr gildi felld eldri fiskveiðisamþykkt fyrir Vestmannaeyjar, nr. 79 14. marz 1947.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Vestmannaeyja hefur gert samkvæmt lögum nr. 86 14. nóv. 1917, og síðari breytingum á þeim, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

*Atvinnumálaráðuneytið, 14. marz 1955.*

**Ólafur Thors.**

*Gunnl. E. Briem.*

## REGLUGERÐ

44

31. marz

um breyting á reglugerð nr. 101 19. maí 1943, um orlof.

## 1. gr.

Í stað 3. gr. komi ný grein, svo hljóðandi:

Orlofsfé skal standa á heilum krónum þannig, að 50 aurar telst heil króna, en minni upphæð sleppt.

Gerð orlofsmerkja skal vera þessi: Stærð 20.5×24.5 millimetrar, ofantil inn á milli tveggja hringa standi orðið: ORLOF og neðantil orðið: KRÓNUR, en á miðju merkinu innan hringanna standi gildi hvers merkis í tölustöfum. Merkin skulu gefin út í 5 mismunandi verðgildum: 1 króna, 2 krónur, 5 krónur, 10 krónur og 50 krónur. 1, 2 og 5 krónu merkin séu brún, 10 krónu merkin græn og 50 krónu merkin blá.

## 2. gr.

Reglugerð þessi gengur í gildi 1. maí 1955. Falla þá úr gildi 10, 20 og 50 aura orlofsmerkin, en þeim fæst skipt á póstaðgreiðslum fyrir önnur orlofsmerki fram til 1. júlí 1955.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 16 26. febr. 1943, um orlof, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

*Félagsmálaráðuneytið, 31. marz 1955.*

**Steingrímur Steinþórsson.**

*Hjálmar Vilhjálmsson.*